

18. Jan. 1957

FAKTA

Dato:

18. Jan. 1957

Sidetæl:

Dagbog 1957 | s. 9-11

Skulle det propandive element
helt ind til det oprindelige for
saa det blive et tema og saa
kan jo, om jo saa man gaa,
for barna over dette tema. Det
kan være byghed, byggeplaner,
bæppe og smykkebælte, vindinger
v.s.v. der kan være meget det
kan være alt.

Sæt bog om Hill, dogt vider
trods det at kan en meget
romantisk.

Sæt artikel om konstens Call-
-graf - der er noget der
kunstens brojles poet - kraft,
nyere

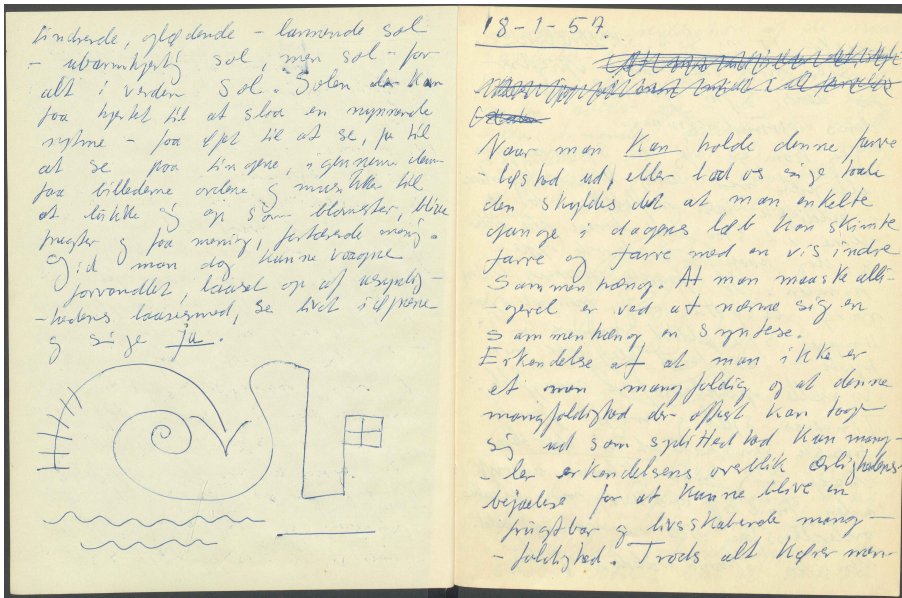
[Signature]

18-7-57

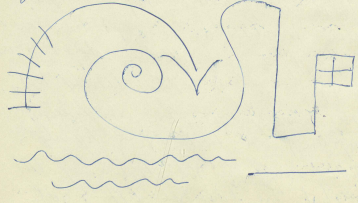
Jeg har haft det svædet i
lang tid at den fynske opvægt
om magterne har været modbydelig.
Ikke prøvet af den fornyede fisk-
-kol som man haster (eller mere alt
kunst) fra boordet og den hellige
ungdom. Det er som at se ind
i et uendeligt farvelst form
rum, en bog fra byttet de hellige
som det, en som det man føler sig
ufølgelig at følge. Man er oppe, men
i ikke oppe, for det er dog en klange
et haubt en forvæls, nej komplet
aldeles forvæls x man, i hvor en
fiske, i oppe og vanddrag. Det havde
den røre sig i den ne farvelst bog,
den ne stadig monolone kvadene, or
koncepten, der hvidheds og hvidheds
plakke rundt i sit livs af farve
- ligs bog, en længsel efter sol

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

linde, guldende - lamende sol
- ubarmhjertig sol, men sol - for
alt i verden sol. Solen der kan
for tydeligt til at se en menneskelig
synne - for det til at se, ja til
at se for linerne, og opmærksomhed
for billedene ordene og mærkerne til
at tænke sig op som blomster, blise
kræfter og for mening, forkerede mening.
Jid men dog kunne iagttage
forvandle, læsel op af usynligt -
-betone lausignet, se selv i 4/1898
og se se.

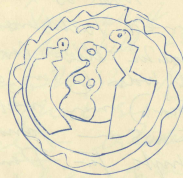
18-1-57.
~~At man må tænke på det~~
~~At man må tænke på det~~
~~At man må tænke på det~~
Når man kan holde denne farve
- blyt ved ud, eller blyt os enige blyt
den skulptur det at man enkelte
opnået i daoppe ledt kan skinke
farve og farve med en vis indre
Sammenheng. At man måske alt
- givet er ved at man sig en
= sammenheng en sigdese.
Erkendelse af at man ikke er
et men mangfoldig og at denne
mangfoldighed der efter kan blyt
= ud som syblighed ved kan mang-
- der erkendelse overalt blyt blyt
bejælnet for at kunne blive en
frugtbar og livskædet mang-
- fuldhed. Trods alt blyt man

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- næst jo i sin skæbne
og selv ikke saa mange spjætt
fra dens spor forandre ikke
dens oprindelse.
Jeg kan se jo i sproget, som
altid er med mig til spæktation
i helhedske fald refleksion. At jo
gerne vil stå med borte fra præ-
der dog have - i borte øje
himlen. At faren, formen, borten
maji, de søtte mig, men at øjen
binder sig i fuldstændig ramme i
hjerter - ~~at~~ hvad der øjer mig
visuelle oplevelser og mangfoldig.
Tingenes spil og mægtig rytme
første sanseløst x det der
bræge mig mod filmens udtryk
uden hvad det var, men visuelle
oplevelser ville være mangelfuld.
Men den "bort" måde og den

forberedte realisation af de visuelle
oplevelser skal fornes i en syntese
Den ene skal forstå til hvor den
anden holder øje - de skal se
- læs hinanden udvise den visuelle
i kendetegn, et vekselspil - mang-
- fuldstændig - ja, men mangelfuld
mange helheds - og en helde sig.

20-1-57.

Hva' med Picasso,
Armstrong, Dylan Thomas, o. m. a.
der skaber uden nogen teknisk
i intellektuel forklædning, de
skaber bare, uden at tænke på